

Meensel-Kiezegem - archeologie: een vondst van Robert De Cock

Object : schrabbbers

Deze twee objecten komen uit de collectie van Robert De Cock, een gepassioneerd amateur-archeoloog uit Tielt. Hij vond ze in Kiezegem, tegen de grens van Binkom. Het zijn silex schrabbbers uit het neolithicum (...of de nieuwe steentijd is een prehistorische periode die ca. 11.000 v.Chr. begon)

Veerle Lauwers, www.winar.be , voegt er aan toe:

“... De werking van prehistorische schrabbbers kan je vergelijken met de wijze waarop we onze huidige verfkrabbers gebruiken. Afhankelijk van de hoek van de schrabbberkop konden ze voor het schoonmaken van huiden maar ook voor het schaven van hout en gewei en het schoonmaken en schaven van been worden gebruikt.

Om huiden te prepareren was het noodzakelijk eerste alle vlees- en vetresten zo goed mogelijk te verwijderen. Door de huid met pennen op de grond vast te zetten of tussen bomen op een speciaal raamwerk strak te spannen, kon er met de schrabbber zo optimaal mogelijk worden gewerkt.

De hoek van de gebruikte schrabbber was afhankelijk van de huidsoort die schoongemaakt moest worden. Bepaalde diersoorten zoals hert en ree hebben een splitsbare huid. Vlees en vetresten laten zich met een soort vlies in één keer verwijderen. Schrabbbers met een scherpe kop waren daarvoor het meest geschikt. Voor huiden van everzwijn, vos en wolf konden beter schrabbbers met een meer steile kop worden gebruikt. Schrabbbers met een steile kop waren ook meer geschikt als schaaf voor hout, been en gewei.

Schrabbbers kunnen eenvoudigweg in de hand zijn gebruikt, maar om een grotere druk uit te kunnen oefenen en het werk minder vermoeiend te maken, konden ze ook worden geschacht. Zowel van Aborigines als Inuit kennen we voorbeelden van geschachte schrabbbers”